

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a szerműve, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötét. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én... Jásaf... az Urat kezdő keresni, és hirdete az egész Jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép az ártatlant a templomba, hogy irgalomért és szabadulást kérjen az árhoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kárte Isten, válltoztassa meg a kárte. "gy kárte: "Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodol a pogányoknak minden országban? A te kezében van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vődte meg kárte teljesen az ártatlant a mltban? Nem adta ezt az országot vállasztott népnek? Jásaf -gy esedezett: "h, mi Istenünk, nem ártóled meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejünk a mi szemeink" (12. v.).

Amikor egész Jáda ott állt az ár előtt, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázenete börtört és eligazítást vitt a megrettent népnek. "gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljtok az árnak szabadulást... mert az ár veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király -gy szót csapataihoz: "Bázzatok az árban, a ti Istenetekben, és megerősítették; bázzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentség szöpségét dicsőítő kárte állította a frontvonalba. Amikor a hit áneke betátt a levegőt, az ár cselekedett, és szeszavarta a Jáda ellen szövetkezett seregeket. Olyan nagy volt az ártatlanság, hogy az ellenség kárte "Én senki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szöcséve volt e kárte teljesen alkalommal.

A prófétaik fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Újtestamentumi időkben. De megszűnt-e a prófétaik működése a bibliai kánon leírásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kénytelenek nyomon követni a prófétaikus történelmet!

Á

A prófétaig a bibliai időkben

Bár a bűn vágot vetett az Isten ember közötti kapcsolatoknak (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberiséggel való bensőséges viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvénstörő, intő Ős feddő zeneit a prófétaikon keresztül kiáltotta ki. [2]

A Szentírás szerint próféta az, aki az Ős zeneit kap Istentől, Ős azok értelmét közli Isten népeivel. [3] A prófétaik nem saját maguktól, hanem az Isten akaratából származottak a prófétaik szavaiban; hanem a Szentlélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Újtestamentumban a próféta szavai általánosan a hű ember nébi fordítása. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; az Ős azt mondta Mózesnek: "Lásd, olyannak teszek a fira előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a próféta (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fira-val" (Új prot. ford.). Mózes úgy viszonyult a fira-hoz, mint Isten a néphez. Ahogy Áron közölte Mózes szavait a fira-val, a prófétaik úgy tolmácsolják Isten szavait a népnek. A próféta kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten zeneit közlő szavivőt jelöl. A hű ember nébi gárda megfelelője a próféta, amelyből a magyar próféta szó is származik.

A "szó", amely a hű ember roeh (Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szó fordítása, szintén a prófétaig ajándékkal felruházott személynél jelöl. A próféta Ős szó - rokontermé szavak. A Szentírás így magyarázza ezt: "Érőgen Izraelben ezt mondták, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a szóhoz; mert akit most prófétaiknak neveznek, rogen nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a prófétaik befogadják a mennyei zeneit. Isten felírta a prófétaik szeme vagy értelme előtt azt a tájékoztatást, amit általuk akart népeivel közölni.

Az Ős sorjában Isten a prófétaig ajándékkal felruházott személyeken keresztül nyilvánította ki akaratát népeknek. "És semmit sem cselekszik az Ős Uram, az Ős, máig meg nem jelenti tükör az ő szolgálójának, a prófétaiknak." (Ám 3:7; v. Zsid 1:1)

A próféciák aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos kiemelkedő helyet ad a próféciáknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, másodszor a második helyre teszi (Iájd Rám 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy inkább inkább ezt az aijndokot kávjánják (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a próféciák a kávjvetkező feladatokat tárták be:[4]

1. Segítettek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövén, Iávdn a szeglető maga Jázus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház missziószolgálatát. A Szentlélek a próféciák által választotta ki Pájt Ős Barnabást első missziójukra (ApCsel 13:1-2), Ős eligaztást adott a misszionáriusok munkatársaként (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki próféciát - mondta Pájl -, a gyülekezetet építi." A próféciák embereknek szólnak, az építésre, intésre Ős vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a próféciágot - az egyház aijndokokkal egytt - azért adta az egyháznak, hogy felkésztse a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, Ős vadták az egyházat. A próféciák segítettek elérni az egységet, Ős vadták az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zűrzavarban... gyermekek, akiket ide s tova hiny a hab Ős a tanításnak akármilyen szele, az embereknek Álnokai által, a tóvelygés ravaszaihoz való családokig Álta" (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövőbeli nehézségekre. Az egyik Őstestamentumi próféciát figyelmeztette a hívőket, hogy hánnság kázeledik. Az egyház ezt mentőakciót kezdeményezett az Őhezők megsegítésére (ApCsel 11:27-30). Más próféciák pedig figyelmeztették Pájt, hogy Jeruzsálemben elfogják, Ős bártábe vetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a viták idején. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dVÁsságát arintó vitás kárdos elntásben. Azután a prÁtÁk által a Lélek megerősítette a hÁ-vöket az igaz tantételekben. Miután továbbtájk a tanács dntását az egyház tagjainak, a JÁdás és Silás pedig, maguk is prÁtÁk lÁvón, sok beszéddel inták az atyfiakat, és megerősíták" (ApCsel 15:32).

Á

A prÁtÁs ajÁndoka az utolsó napokban

Sok keresztény azt hiszi, hogy a prÁtÁs ajÁndoka megszűnt az apostoli korszak lejárásával. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a vÁgigő veszélyeiben az egyháznak kÁlÁnÁsen szÁksÁge van a mennyei eligazításra, és bizonyígot tesz arról, hogy az Ójtestamentumi idők után is Állandán szÁksÁg van a prÁtÁs ajÁndokára és támogatására.

A lelki ajÁndokok folytonossága. A

Biblia sehol sem beszél arról, hogy Isten visszavonja az egyháznak adott lelki ajÁndokokat, mielőtt azok betÁltenék cÁljukat, amely PÁl szerint az, hogy eljuttassák az egyházat a hitnek és az Ó megismerésnek egysÁgÁre, Árett fÁrfiÁsÁgra, a Krisztus teljessÁgÁvel Ákeskedő kornak mÁrtÁkÁre" (Ef 4:13). Mivel az egyház még nem jutott el erre a szintre, most is szÁksÁge van a Lélek Ásszes ajÁndokára. Ezek az ajÁndokok, beleÁrtve a prÁtÁs ajÁndokait is, Krisztus visszajÁvetelÁig Isten nÁpÁnek Áldására szolgÁlnak. EzÁrt PÁl arra figyelmeztette a hÁ-vöket, hogy a Lelket meg ne oltsÁjtok", a prÁtÁtÁjst meg ne vessÁtek" (1Thessz 5:19-20), és azt tanÁcsolta, hogy a kÁ-vÁjnÁjtok a lelki ajÁndokokat, leginkább pedig, hogy prÁtÁtÁjlatok" (1Kor 14:1).

Ezekben az ajÁndokokban

nem mindig bővelkedett a keresztény egyház. [5] Az apostolok halála után, Kr. u. 300-ig a prÁtÁkat nagy tisztelet Ávezte. [6] De az egyház lelki hanyatlása és az ebből eredő hitehagyás (lÁsd a 13. fejezetben) a Lélek jelenlétének és ajÁndokainak csÁkkenésÁhez vezetett. Ugyanakkor a hamis prÁtÁk megrendÁtettÁk a prÁtÁs ajÁndoka irÁnti bizalmat. [7]

Az egyházrtÁnelem

bizonyos szakaszaiban a prÁtÁs ajÁndok kisebb mÁrtÁkú megnyilvánulása nem jelenti azt, hogy Isten ezt az ajÁndokot vÁglegesen visszavonta. A Biblia jelÁse szerint a vÁg kÁzeledtÁvel ez az ajÁndok jelen lesz, hogy ÁitsegtÁse az egyházat a nehÁz időkÁn. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az ajÁndoknak a tevÁkenysÁge megnő.

A prÁtÁs ajÁndok

ajÁndoka kÁzvetlenül a mÁsodik advent előtt. Isten Keresztelő JÁnosnak azÁrt adta a prÁtÁs ajÁndokait, hogy meghirdesse Krisztus első adventjÁt. Isten nekÁnk is megÁgÁrte a prÁtÁs ajÁndokait, amely segÁt a mÁsodik advent hirdetésÁben, hogy mindenkinek alkalma legyen felÁszÁlni a MegvÁltÁval valÁ

találkozásra.

Tány, hogy Krisztus

emlétét tesz hamis próféciák fellépéséről, mint eljövetele küzveltségének egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz próféciák, Krisztus mindenkitől átvolt volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis próféciákra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz próféciák is lesznek.

Jáel próféta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a próféciákig ajándéka kállaileg kiad. Ezt mondta: "Ézzen az után, hogy kiántm Lelkemet minden testre, és próféciának a ti fiaitok és leányaitok; véneitek Álmokat Álmodnak; ifjaitok pedig ÁjtomÁjsokat Ájtnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiántm azokban a napokban az én Lelkemet. Écsodajeleket mutatok az Ágen és a Földön; vért, tázet és fázstoszlopokat. A Nap sÁtsÁggÁ válik, a Hold pedig vérrÁ, minekelőtte eljő az Ášrnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első pánkásd tanja

volt a Lék rendkélili megnyilatkozásának. Jáel próféciájit idözve, Páter rámutatott, hogy ilyen ÁldÁsokat ÁgÁrt Isten (ApCsel 2:2-21). Feltehetően azonban a kÁrdÁst: Vajon Jáel próféciája egyszer s mindenkorra beteljesedett-e pánkásdkor, vagy lesz még egy másik, még nagyobb megvalásulása is? Semmi nem bizonyítja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszélt, megelőzte vagy küvette a Léknek azt a kiáradását. Ezek a jelenségek csak szájadokkal később küvetkeztek be (Áisd e kÁnyv 24. fejezetét).

Pánkásd tehát a Lék

második advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, réllydel a veteményezés után esett, a Szentlék pánkásdi kiáradásával megkezdődött a Lék adományozása. Jáel próféciájának teljes és végső megvalásulása olyan, mint a kÁsői eső, amely ősszel esve, megÁrlelte a gabonÁjt (Jáel 2:23). HasonlÁkÁppen, Isten Léknek végső kiáradása küzvetlenül a második advent előtt tÁrtÁnik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (vÁ. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). MikÁnt a kÁsői eső, a Léknek ez a végső kiáradása megÁrleli a fÁld termÁst (Mt 13:30, 39), és ézmindaz, aki az Ášrnak nevét hÁvja segÁtsÁgÁll, megmenekÁll" (Jáel 2:32).

A próféciákig

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete kÁt nagyobb ÁldÁzÁsi időszakot jÁvendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; Áisd e kÁnyv 12. fejezetét), a húsÁges hÁvök kegyetlen ÁldÁzÁst szenvedtek. Küzvetlenül a második advent előtt SÁjtin ismÁt tÁmadni fogja éz az ő (asszony) magÁjból valÁkat", a maradék egyházat, amely nem tÁri meg Krisztus irÁnti húsÁgÁt. A Jelenések kÁnyve Ágy jellemzi a maradékot alkotÁ húsÁges hÁvöket, hogy ő ézIsten parancsolatainak megörzői", és ézakiknÁl vala a Jázus Krisztus bizonyosÁgtÁtele" (Jel 12:17).

Az angyal Ács JÁinos kÁzÁtti
kÁsöbbsi beszÁlgetÁsból vilÁigossÁj vÁjlik, hogy áÉza JÁzus Krisztus bizonyÁjgtÁtele"
kifejezÁs prÁÁtikus kinyilatkoztatÁst jelent.[8]

A kÁnyv vÁge felÁ az
angyal felfedi kilÁtÁt: áÉszolgatÁrsad vagyok nÁked Ás a te atyÁdfiainak,
akiknÁl a JÁzus bizonyÁjgtÁtele van" (Jel 19:10), Ás áÉszolgatÁrsad vagyok
nÁked, Ás a te atyÁdfiainak, a prÁÁtikusnak" (Jel 22:9). Ezek a pÁrhuzamos
kifejezÁsek vilÁigossÁj teszik, hogy a prÁÁtikus azok, akiknÁl áÉzJÁzus
bizonyÁjgtÁtele" van.[9] Ez megmagyarÁzza az angyal
kijelentÁsÁt, hogy áÉzJÁzus bizonyÁjgtÁtele a prÁÁtikus Ájg lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy
magyarÁjzta ezt a szÁveget: áÉz" Mert JÁzus bizonyÁjgtÁtele vagy tanÁsÁjga (azaz a
JÁzus Ájltal tett bizonyÁjg vagy tanÁsÁjg) a prÁÁtikus Ájg lelke". Ez... kÁlÁnÁskÁppen
azoknak a testvÁreknek a kilÁtÁt hatÁrozza meg, akik a prÁÁtikus ihletettsÁg
birtokosaikÁnt JÁzus bizonyÁjgtÁtelÁt hordozzÁjk. JÁzus bizonyÁjgtÁtele
voltakÁppen megfelel a JÁzus Ájltal tett tanÁbizonyÁjgnak (XXII. 20). Ez JÁzus
ÁnkinyilatkoztatÁjsa (Jel 1:1 szerint vÁgső soron IstenÁ), ez ihleti a
keresztÁny prÁÁtikusokat is."[10]

TehÁjt a PrÁÁtikus Ájg Lelke
kifejezÁs vonatkozhat (1) a SzentlÁlekre, aki megihleti a prÁÁtikusokat Isten
kinyilatkoztatÁjsÁval, (2) a prÁÁtikus Ájg ajÁndÁkÁjnak tevÁkenysÁgÁre, Ás (3)
magÁra a prÁÁtikus Ájg Ájg Ájg.

A prÁÁtikus Ájg ajÁndÁka,
JÁzus bizonyÁjgtevÁse - áÉzaz egyháznak a prÁÁtikus Ájg kÁzvetÁ-tÁsÁvel"[11] - a maradÁk egyházig egyik
megÁlÁnbÁjtető
jellemonÁjsÁt tartalmazza. JeremiÁs ennek az ajÁndÁknak a szÁnetelÁsÁt a
tÁrvÁnynÁlisÁggel hozta ÁsszefÁggÁsbe. áÉzNincsen tÁrvÁny, sőt prÁÁtikus Ájg sem
nyernek kijelentÁst az ÁrtÁ." (JerSir 2:9) A JelenÁsek kÁnyve e kettő
birtoklÁjsÁt a vÁgidő egyháznak megÁlÁnbÁjtető jellemonÁjsaival azonosÁ-tja;
ennek az egyháznak a tagjai megőrzik áÉzIsten parancsolatait", Ás megvan nÁjluk
áÉzJÁzus Krisztus bizonyÁjgtÁtele", vagyis a prÁÁtikus Ájg ajÁndÁka (Jel 12:17).

Isten az EgyiptombÁ
kivonulÁs áÉzgyÁlekezetnek" a prÁÁtikus Ájg ajÁndÁkÁjt adta, hogy Ájltala megszervezze,
oktassa Ás vezesse nÁpÁt (ApCsel 7:38). áÉzPrÁÁtikus Ájltalhozta fel az Ásr IzrÁjelt
EgyiptombÁ, Ás prÁÁtikus Ájltal tartatott meg." (HÁs 12:13) Nem meglepő ezÁrt, ha
a prÁÁtikus Ájg ajÁndÁkÁjt azok kÁzÁtt talÁjljuk, akik a vÁgső kivonulÁs - a bűntől
szennyezett FÁld bolygÁrÁ a mennyei KÁnaÁjnba valÁs menetel - rÁsztevői. Ez a
kivonulÁs, amely a máisodik adventet kÁveti, Ása 11:11 vÁgső Ás teljes megvalÁsulÁsa:
áÉzLesz ama napon: az Ásr máisodszor nyÁjtja ki kezÁt, hogy nÁpe maradÁkÁjt
megvegye..."

Á

Segítség a végző

végzőkben. A

Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja fel, hogy ne legyen hatalom, a sárkány minden haragját átköli (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszában, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közelebb a végzők közele: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető végző magyarítja

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, hajó előtt állunk. A hajó tulajdonosa tájékoztatást kénytelen ad nekünk. Azt mondja, ez a könyv elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, sörtesen cölöpba jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a könyvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk irányára, és gyakorlati eligazításokat ad, az őt végzőig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszban veszélyes lesz; hogy fűhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az őtnek e részében - mondja - részéről gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a részletekben és veszélyekben széleskörű eligazításokat ad. Figyelnetek kell a részre.' Ezzel az ötmutatással eljutunk a jelzett veszélyes ötszakaszhoz, és a rész - az egészre hűven - megjelenik. De a legnyilvánvalóbb káoszok egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti ötmutatásokat tartalmazó könyvünk - mondják -, és ez elég nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem körülményeket tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti ötmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a részét, vagy akik elfogadják, ahogy a könyv tanácsolja?" [12]

Á

A bibliai idők utáni proféták és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szentírást. A Biblia keletkezését követő időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szentírást, sem hozzátenni a Szentírásához, mondva, hogy a szentírás nem leírta.

A profétaság ajándéka a

végzőkben is ugyanúgy betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy örömet szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarítja tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyházban és a világban, hogy az betöltsen Istentől rendelt káoszban. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorolja mind az egyéneket, mind az egyházat, vödi az eretnekségtől, és egységesíti a hívőket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gáid, Aszáif, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben álltak, de bizonyígtévásuk nem került a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát és a prófétákon keresztülszólta. Ázzenetek nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának prófétája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttete előtt hamis próféták tadjak, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "Éa prófétáit meg ne vessétek - mondja Pál. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó hány

nyelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamis-tványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták azazzenete a Bibliával? "Éa tanításra és bizonyígtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Ása 8:20) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanításának állszhangban kell lennie Isten tervével és az egész Biblia bizonyígtelével. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyígtelének, mert Istennél éznincs változás vagy változásnak árnyka" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

javendölsei? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az ÁR mondott egy igét? Ha egy próféták az ÁR nevében mond egy igét, de az nem tartónik meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az ÁR, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (5Mz 18:21-22 - Áj prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a javendölsek a prófétái azazzeneteknek csak kis részét tartalmazják is, pontoságukat bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét állt? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a próféták tadjbet jelent, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a Földön áll. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét v. l. sz. bibliai tanítás: hinnie kell Istenségét és földre szóletése előtti állt, szűztől való szóletését, igaz ember voltát, bűntelen állt, engesztelő áldozatát, feltámadását, mennybemenetelét, kázzbenjárás szolgálatát

Ács májodik adventjé.

4. Jás vagy rossz

„Égy májodik cséket” terem-e a práfáta? A práfácia Ágy keletkezik, hogy a Szentlélek ihleti Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis práfátákat felismerhetjük gy májodik csékről. ÉzNem teremhet jás fa rossz gy májodik csét - mondta Jászus -; romlott fa sem teremhet jás gy májodik csét. Minden fa, amely nem terem jás gy májodik csét, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. AzÁrt az ő gy májodik csékről ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dntő

fontosságú a práfáta Áll-tájsának ÁrtákelÁsÁnÁl. Ez elsősorban a práfáta ÁletÁre vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a práfátának tákÁletesnek kell lennie. A SzentÁrs azt mondja, hogy ÉzÁcs ember volt, hozzánk hasonlÁs termÁszetű” (Jak 5:17). De a práfáta ÁletÁt a Lélek gy májodik csének, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (Ásd Gal 5:19-23).

Májodsorban ez az elv a

práfáta májokra gyakorolt befolyásit is Árinti. Milyen eredmÁny tapasztalhatás azok ÁletÁben, akik a práfáta ÁzenetÁt elfogadják? AlkalmassÁ teszik-e az Ázenetek Isten nápÁt a missziÁsmunkÁra, hitben egyÁ forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki sajÁt

Áll-tájsa szerint a práfátasÁig ajÁndÁkÁt kapta, alÁ kell vetni a bibliai vizsgÁnak. Ha megfelel ennek a márcÁnek, bá-zhatunk abban, hogy valÁban a Szentlélek adta a práfátasÁig ajÁndÁkÁt annak az embernek.

Á

A PráfátasÁig Lelke egyhájunkban

A práfátasÁig ajÁndÁka

megnyilvÁnult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alap-tÁjnak szolgÁlatÁban. Ihletett eligazÁ-tÁsokat kapott Isten vÁgidőben Álő nápe szÁjmÁra. A XIX. szÁzad első felÁnek vilÁga, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanÁ-tÁsait, a fárfiak vilÁga volt. Ellen G. White-ot práfátai elhÁ-vatÁsa kritikus vizsgÁlat cÁlpontÁjvÁ tette. KÁllva a bibliai prábÁkat, 70 Ávig vÁgezte szolgÁlatÁt lelki ajÁndÁka Álta. 1844-től, 17 Áves korÁjtÁl 1915-ig - halÁjÁnak ÁvÁig - tább mint 2000 ÁjtomÁsa volt. Ez idő alatt AmerikÁban, EurÁpÁban Ács AusztrÁliÁban Ált Ács dolgozott. TanÁcsolt, Áj munkÁkat szervezett, prádikÁjt Ács Árt.

Ellen G. White sohasem

hasznÁlta a práfátanő megnevezÁst, de nem tiltakozott, ha májók Ágy neveztÁk.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ásról vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétának mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üzenetét; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a 'próféták' szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétainak alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bővebben

irodalmi teremtése bibliaszövegek témáit foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. A rászainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok következések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A követelések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés követelést tartalmaznak. Néhány követés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi eset Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistának, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóváhagyó tudatos és fejlődő írtat mutatnak be". [15] Még azt is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallás és szesz nagy rendszerével, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az és szesz értelmezés egyáltalán. A Biblia a spiritizmus követője. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a római katolikusok között. Ellen G. White írásában olyan szakadatok volt a protestánsok és a római katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködést kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendálta, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrténi a reformáció hitvallásait. Kevésbé csökkenni a protestánsok és katolikusok közötti kapcsolat, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanúi voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Működés Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformáció korabeli prófétia magyarázatával szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

váltságának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ásról és Megváltás, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jészt White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vonta szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világosan ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarázatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másikkal rovsáira - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelme folyamán.

Gyakorlati szempontok

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra törekszik, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanúsátságok életének és tanításának befolyását.

évről soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főrje haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednapi Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tnyező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadás munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszűles evangélizálásának elindításában. Így lett a Hetednapi Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

örökös munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és fűzetet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezeken kívül a prófétia, naplói, közötti bizonyoságtételei és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Ásír egyszemélyi, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztatói, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszemélyi Á-részei a legmóltábbak a csodálatra, mivel meglátásait - amelyek kizárólag a hűbb mint egy Ávszárad előtt száletett - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

kizáróppontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednapos Adventista Egyháznak számára, számára Ársait az olvasók számára legközelebbi rötégei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, több mint 100 nyelvre lefordították, és több mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Átkötés Korok kézdelme sorozat, amely részletezi a Krisztus és Sántán kizárótti nagy kézdelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University gyülekezeti szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; összehasonlította az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításokhoz vezetett. Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben hallenek az evangélikaiakra, és többet adakoznak a helyi misszióra. Később tesznek bizonyosságot, és többször vesznek részt bizonyos evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a kizárólagi életet és naponta tartanak családi áhítatot. Jobban értékelik gyülekezetüket. Felelősséget éreznek a lelkek mentésért." [20]

Á

A prófétaság Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a SzentÁrsit. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A SzentÁrs egyedül áll, és ez az egyetlen mőce, amely által Ellen G. White Ársait és minden egyéb Ársit meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

1. A Biblia a legfőbb mŰrce. Az adventisták teljes mŰrtékben vallják a reformációt sola scriptura elvét; azt, hogy a Biblia saját magát magyarázza, és egyedül a Szentírás minden tanítással alapja. Az egyház alapját a Biblia tanulmányozása alapján alakították ki hitelveiket; nem Ellen G. White látomásain keresztülfogadták el ezeket a tanításokat. A hitelvek kialakításában Ellen G. White fő szerepe az volt, hogy segítsen a Biblia megértésében, és megerősítse azokat a megállapításokat, amelyekre a Biblia tanulmányozása által az adventisták eljutottak.[21]

Ellen G. White hitte és tanította, hogy a Biblia végleges irinyelv az egyház számára. Első könyvében, amelyet 1851-ben adott ki, ezt mondta: "Kedves Olvasó! Figyelmedbe ajánlom Isten szavát, hogy az legyen hited és cselekedeteid egyedüli zsinórmentője. Ez az Ige fog megvédeni minket." [22] Ellen G. White soha nem változtatta meg ezt a nézetét. Hosszú évekkel később ezt írta: "Igazán Isten az emberekre bízta azt az ismeretet, amely szükséges az evangélizációhoz. A Szentírás Isten akaratának hiteles, védhetetlen kinyilatkoztatásaként kell elfogadnunk. A Szentírás a jellem mŰrcége, tanításaink zsinórmentője és tapasztalataink próbaköve." [23][24] 1909-ben az egyház generál konferenciáján tartott utolsó beszédében Ellen G. White kinyitotta a Bibliát, felemelte az egybegyűltek előtt, és ezt mondta: "Testvérek, ajánlom nektek ezt a könyvet."

Végszül azoknak a hívőknek, akik írásait a Biblia kiegészítőnek tartották, ezt írta: "Vettem a drága Bibliát, és kárát tettem néhánynak a Bizonyítékok az egyháznak című könyvekből, amelyeket Isten adott az ő népének. Ti nem vagytok jertások a Szentírásban. Ha Isten Igéjét azzal a víggal kutattátok volna, hogy elörjőtek a bibliai irinyelvet, és hogy eljussatok a keresztényi tanításokhoz, nem lett volna szükséges a Bizonyítékok. Mivel azonban nem igyekeztetek megismerni Isten ihletett könyvét, Ő egyszerű, közvetlen bizonyítékokkal próbált szólni hozzátok, hogy felhívja figyelmeteket az ihletett igékre, amelyeknek nem engedelmességtelenség, és hogy tiszta és magas tanításaihoz szabott útra állítsátok lábaitokat." [25]

2. A Bibliához vezető útmutató. Ellen G. White-nak az volt a célja a műveivel, hogy visszavezesse az embereket a Bibliához. "Nem sok figyelmet szenteltek a Bibliának - mondta -, ezért az Írás kisebb világosságot adott, hogy az embereket a nagyobb világossághoz vezesse." [26] "Isten Igéje - írta - elegendő ahhoz, hogy megvilágosítsa a legeltompultabb elmét is, és azt azokat is megörthetik, akik vígynek a megértésére. Ennek ellenére vannak, akik vallják ugyan, hogy Isten Igéjét tanulmányozzák, de a legvilágosabb tanításokkal ellentétben élnek. Hogy ne legyen az embereknek mélység, Isten világos, fájlathetetlen bizonyítékokat ad, hogy visszavezesse őket az Igéhez, amelynek követését elhanyagolták." [27]

3. Útmutató a Biblia megértéséhez. Ellen G. White a Biblia világosabb megértéséhez vezető útmutatónak tekintette írásait. "Isten a Bizonyítékok által nem tárt fel új igazságot, csupán azokat a nagy bizonyítékokat tette egyszerűbbá, és állította az emberek elé,"

amelyeket májkorában kinyilatkoztatott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az igazságokat, hogy ne legyen semmi kétség." "Az írott Bizonyosságok nem az a céljuk, hogy világosságot adjanak, hanem az, hogy minden ember lelkébe vessék a máj kinyilatkoztatott, ihletett igazságokat." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos ártás a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szövegében az ártásban való kinyilatkoztatásra, és ugyanakkor egyes szemlélyek tővedése, büntetési az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intést, dorgálást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus eligazítást árt egyháznak. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige által kinyilatkoztatta akaratát az embereknek, nem teszi szakságtelenné Szentlelkének állandó jelenlétét és eligazítását. Ellenkezőleg! Megvilágítást az őrt árt meg a Lélek segítségével, hogy szolgálják feltárja az írt, s a Lélek megvilágítsa, és gyakorlatilag tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek szája

kihívás. A

Jelenések könyvének az a próféciája, hogy "Jézus bizonyosságok" a Föld tőrtelmének utolsó napjaiban "az a próféta" fog fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kétségbeesés az ő hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "ami jött, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszhetünk - attól, hogy végrehajtjuk-e ezt a Biblia által rendelt vizsgálatot. Jászfát kijelentette: "Bázzatok az Ártásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő próféciájában, és szerencsések lesztek!" (2Kor 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női próféciákra lásd 2Máz 15:20; Bálr 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyaték, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

LÃ¡sd Holbrook, â€žModern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztÃ©ny kor krÃ¡nikÃ¡ja nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, â€žProphets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

7.

Â

VÃ¶. Friedrich, 860-861. oldal

8.

Â

â€žâ€žJÃ©zus bizonyÃ©tele" kifejezÃ©st kÃ©tfÃ©lekÃ©ppen fordÃ©thatjuk. 1. JÃ©zusÃ© szÃ©lÃ© bizonyÃ©tevekÃ©. Ebben az esetben a keresztÃ©nyek tesznek bizonyÃ©got JÃ©zusÃ©. 2. JÃ©zusÃ© szÃ©rmazÃ© bizonyÃ©tevekÃ©. Ebben az esetben JÃ©zus kÃ©ld bizonyÃ©teket, Ã©zeneteket egyhÃ©zÃ©nek. A szÃ©vegÃ©sszefÃ©ggÃ©s tanÃ©sÃ©ga szerint a JelenÃ©sek kÃ©nyvÃ©ben a 2. Ã©rtelmezÃ©s a helytÃ©llÃ©s." (Holbrook, â€žModern Prophet", 7. oldal)

Az egyik bizonyÃ©tÃ©kkÃ©nt Holbrook a Jel 1:1-2-t idÃ©zi: â€žâ€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se, amelyet adott nÃ©ki az Isten, hogy megmutassa az Ã© szolgÃ©jainak... Ã© pedig elkÃ©ldvÃ©n azt az Ã© angyala Ã©ltal, megjelentÃ© az Ã© szolgÃ©jÃ©nek, JÃ©nosnak, aki bizonyÃ©got tett Isten beszÃ©dÃ©rÃ©l Ã©s JÃ©zus Krisztus bizonyÃ©telÃ©rÃ©l, mindenrÃ©l, amit lÃ©tott.' Ebben az Ã©sszefÃ©ggÃ©sben nyilvánvalÃ©, hogy a â€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se' JÃ©zusÃ© vagy a JÃ©zus Ã©ltal JÃ©nosnak mondott kijelentÃ©sre utal. JÃ©nos feljegyzi ezt a JÃ©zusÃ© jÃ©vÃ© bizonyÃ©telÃ©t. MindkÃ©t birtokos kifejezÃ©s alanyi birtokosÃ©nt Ã©rthetÃ© a legjobban, Ã©s megegyezik Krisztusnak a kÃ©nyvben mondott zÃ©rszavaival: 'Ezt mondja, aki ezekrÃ©l bizonyÃ©got tesz: Bizony, hamar eljÃ©vÃ©k' (Jel 22:20)." (I. m., 7-8. oldal).

9.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24. oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

Â

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

Â

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a második adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűniknek az ajándékok

nőlkő (v. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Őr kőveté" c.-met ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijtomások, 26. oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial Book of Modern Spiritualism in America című műben (Chicago IL; National Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniek  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. június, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási irásai szériájának jelentése. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok és Irtomások, 39. oldal
(jugoszláv kiadás)

23.

Â

White: A nagy kezdő, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit or Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal